

РЕШЕНИЕ

№ 2608

гр. София, 17.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **9511** по описа за **2013** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 14.06.2013 г. по НАХД № 1303/2013 год., Софийски районен съд, НО, 7 състав, е потвърдил наказателно постановление /НП/ № АМ2537 от 15.12.2012г., издадено от Началника на „АНД”, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на М. Д. П. ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна като неправилно. В съдебно заседание се явява и поддържа жалбата си.

Ответникът – СДВР-ОПП, в съдебно заседание не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка за това, че на 30.11.2012г., около 05.00 часа, в [населено място], по бул.Царица Й. касаторът М. П. управлявала лек автомобил „Пежо“ рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от бул.В. към бул.П.Д.. На посоченото място, същата била спряна за проверка от полицейските служители от 09 РУП-СДВР - свидетелите С. К. и Б. Докторов. Двамата установили по представените им лични документи, че водач на автомобила е М. Д. П., като същите възприели, че П. се държи неадекватно, заваля думите и лъха на алкохол, като им обяснила, че пила вино с приятелки и бърза да се прибере. Поради тази причина свидетелите поканили водача П. за рутинна проверка за алкохол в издишания въздух с А. 931 №145368.

Водачът П. категорично отказала да бъде изпробвана за алкохол, въпреки многократните покани от страна на свидетелите, като продължила с неадекватното си и фриволно поведение, което св.Докторов преценил като „лигавене“. Свидетелят Докторов издал на П. талон за медицинско изследване №0300519 за 1-ва МБАЛ, като отказът на П. да бъде изпробвана с горепосоченото техническо средство бил отразен надлежно в талона. П. обаче отказала да получи така издадения ѝ талон за медицинско изследване, като този отказ бил удостоверен от подписа върху талона на З. Д. З. с ЕГН [ЕГН].

На водача П. бил издаден АУАН № АМ352730.11.2012г., в който било описано нарушение на чл.174 ал.3 от ЗДвП, като П. отказала да получи и така издадения ѝ АУАН, като отказът отново бил удостоверен от свидетеля З. Д. З..

В срока по чл.44 ал. 1 от ЗАНН, П. депозирала писмени възражения с аргументи, сходни с тези по жалбата, които са приети от АНО за неоснователни.

Това потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. При изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил мотиви, които настоящият състав споделя.

Следва да се допълни по наведените касационни основания, че не са налице пропуски

на СРС в хода на разглежданото съдебно производство. Не е направено искане от жалбоподателката П. за изслушване на свидетелски показания, а и от твърденията ѝ в жалбата пред СРС не може да се установи разминаване между описаното в акта и НП. Едва пред настоящата инстанция П. навежда доводи за разминаване в АУАН, който е подписала и съдържащия се по преписката такъв. Не представя обаче доказателства, които да подкрепят твърденията ѝ за разминаване в двата екземпляра на съставения ѝ и връчен акт. Поради това, АССГ, VI касационен състав не намира за основателни наведените твърдения в касационната жалба.

Освен това, не се представиха и доказателства за извършено медицинско изследване на жалбоподателката, поради което доказан е факта на отклоняване на проверката със средство за установяване употребата на алкохол, което представлява изпълнителното деяние в процесния случай.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.06.2013 г. по НАХД № 1303/2013 год., Софийски районен съд, НО, 7 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.